

Antwerpen, maart 2013

'Het Paaseiland'
Brief van de bisschop voor Pasen

Broeders en zusters,

Jacob Roggeveen, een wiskundige en ontdekkingsreiziger uit Middelburg (Zeeuws-Vlaanderen), vertrok op 1 augustus 1721 met drie schepen uit Texel. De West-Indische Compagnie steunde hem om het zogenaamde Zuidland te vinden, in de richting van de Zuidpool. Hij zette koers naar Zuid-Amerika en voer rond Kaap Hoorn. Op paaszondag 5 april 1722 kwam hij met zijn kleine vloot bij een nog onbekend klein eiland. Omdat het Pasen was, gaf hij het eiland een nieuwe naam: het Paaseiland. Zo heet het eilandje nog steeds. Staatkundig behoort het tot Chili. Ik ben er nooit geweest. Alleen blijft de naam me verwonderen: het Paaseiland.

Heeft Pasen iets met een eiland te maken? Ja en neen.

Neen: omdat Pasen niet bedoeld is voor een klein aantal mensen op een afgelegen plek. Met Pasen is iets nieuws gebeurd dat alle mensen van alle tijden en van alle continenten aangaat. We geloven immers dat Jezus door te sterven aan het kruis ons allen van de dood heeft verlost, en dat Hij door zijn opstanding uit het graf ons allen tot nieuw leven opricht. Zodra de eerste christenen goed en wel beseften wat op Pasen gebeurd was, gingen ze het goede nieuws van de Verrijzenis overal verkondigen, zo ver als ze stappen of varen konden. Dat Jezus uit de dood is opgestaan, als eerste van ons allen, is goed nieuws voor iedere mens. Niemand die het niet mag weten.

Wat heeft Pasen dan wel met een eiland te maken? Hoe moeilijk onze samenleving het ook heeft met Jezus of met de Kerk, vaak kom ik op plaatsen die aanvoelen als kleine Paaseilanden. Ze maken weinig ophef en komen zelden of nooit in de media. Ze lijken te klein voor de stoere ontdekkingsreizigers van onze tijd. Ze laten ze links liggen. Aan wie denk ik? Ik denk aan een echtpaar dat al ruim twintig jaar meerdere kinderen met een zware mentale of fysieke handicap in het gezin opneemt. Ik denk aan een gemeenschap van contemplatieven, die elke nacht opstaan om te bidden en om Jezus te begroeten als het Morgenlicht. Ik denk aan jongeren die met een bakfiets rondrijden in de stad om aan straatbewoners een warme maaltijd te brengen. Ik denk aan een palliatieve dienst waar mensen elkaar zorgzaam nabij blijven, terwijl de dood stilaan nadert. Ik denk aan een jong gezin dat pas zijn derde kindje heeft gekregen: een meisje na twee jongens. Ik denk aan een koppel dat 's avonds samen met hun twee kinderen een verhaal uit de Bijbel leest. Ik denk

aan een klein parochiekoor dat nu al oefent om de diensten van de Goede Week te verzorgen en om in de paasnacht een meerstemmig 'halleluja' te zingen, liever dan een CD op te leggen. Het zijn kleine Paaseilanden in de Golfstroom van onze samenleving. Ik ben er dankbaar voor. Daar is de verrezen Heer levend onder ons aanwezig.

Ik wens dat je met Pasen even voet aan wal mag zetten op de oever van een Paaseiland. Je moet er geen wereldreis voor maken. Pasen gebeurt ook hier dichtbij.

Zalig Pasen !

+ *John Bonny*

Bisschop van Antwerpen